

સૂક્તાવલી

-સં. નીલાંજના :

‘સૂક્તાવલી’ નામના આ લઘુ સુભાષિત સંગ્રહને ધંધાતના શાંતિનાથ જૈન ભંડા તાડપત્રીય હસ્તપ્રત નં. ૨૬૪ની લાલભાઈ દલપતભાઈ વિદ્યામંદિરની ફોટોસ્ટેટ નકલ ૩૨૮૭૬ ના અંતિમ પત્રો નં. ૨૩-૨૪ પરથી તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે.

શાંતિનાથ જૈન ભંડારની તાડપત્રીય હસ્તપ્રતોના સૂચિપત્રના સંપાદક મુનિ પુણ્યવિજયજીએ^૧ ૨૬૪ નંબરની હસ્તપ્રતમાં, સૂક્તાવલી, બોધપ્રદીપ, સુભાષિતરત્નકં અને સૂક્તસંગ્રહ - એમ ચાર સંગ્રહો છે, તેમ જણાવેલું પણ હસ્તપ્રતને અંતે આવેલા સંગ્રહનો તેમાં નિર્દેશ નથી.

આ હસ્તપ્રતમાં વચ્ચે આ સંગ્રહનું નામ ‘સૂક્તાવલી’ આપેલું છે આ તાડપત્ર હસ્તપ્રતમાં અક્ષરો ઘણા ઘસાઈ ગયેલા ને વચ્ચે વચ્ચે અક્ષરો ખૂટે પણ છે. તેમાં ત્રેપ પત્ર નથી, તેથી ૪૩-૪૯ શ્લોકો મળતા નથી ને ૫૦મો શ્લોક અધૂરો મળે છે. તે જ ૬૭મો શ્લોક પણ અધૂરો છે તેથી કુલ ૬૯ શ્લોકોના આ સંગ્રહમાં પૂર્ણ શ્લોક ૬૦ છે.

મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજીએ આ હસ્તપ્રતનો સમય વિક્રમ સંવતની પંદરમી સદી પૂર્વાર્ધ દર્શાવ્યો છે તેથી ઈ.સ.ની ચૌદમી સદીમાં આ હસ્તપ્રત લખાઈ હશે એમ શકાય.

આ સંગ્રહના કર્તા / સંગ્રાહકનું નામ પણ મળતું નથી. સંગ્રહમાં મળતાં સુભાષિત પરથી તેઓ ધર્મે જૈન હશે એમ ચોક્કસ અનુમાન કરી શકાય છે. કારણકે આ સંગ્રહ શરૂઆતમાં જિનેશ્વરને વંદન, કરવામાં આવી છે અને તે ઉપરાંત બીજાં સુભાષિતોમાં ધર્મની પ્રશંસા કરવામાં આવી છે :

ન રાજામાજ્ઞાઽત્ર પ્રભવતિ પરત્ર પ્રતિકૃતૌ

ન પુત્રો મિત્રં વા ભવતિ ન કલત્રં ન સુજનઃ ।

ન પતિર્વિત્તં વા બહુભિરથવા કિં પ્રલપિતૈઃ

સહાયઃ સંસારે [વિમલ?] જિનધર્મઃ પરમિહ ॥૨૧॥

૧. Muni Puṇyavijayaji, Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Śāntinātha Jain Bhaṇḍāra, Cambay, Part two. (Oriental Institute Baroda, 1966), pp. 412 ff.

આ ઉપરાંત આ સંગ્રહના ૩૭ થી ૪૦ શ્લોકોમાં જૈન ધર્મને લગતી બીજી પળ મુક બાબતોની સમજ આપવામાં આવી છે :

તદાસનાદ્યભોગશ્ચ તીર્થે તદ્વિત્તયોજનમ્ ।

તદ્વિમ્બન્યાસસંસ્કાર ઉર્ધ્વદેહક્રિયાપરા ॥૪૦॥

પ્રત્યેક ધર્મ અને ખાસ કરીને જૈન ધર્મ જે ગુણો પર વિશેષ ધાર મૂકે છે, તે ગુણોની ધર્મમાં આવશ્યકતા દર્શાવી છે :

યથા ચતુર્ધિઃ કનકં પરીક્ષયતે

નિર્ઘર્ષણચ્છેદનતાપતાડનૈઃ ।

તથૈવ ધર્મો વિદુષા પરીક્ષયતે

શ્રુતેન શીલેન તપોદયાગુણૈઃ ॥૪૧॥

આમ આ સુભાષિતસંગ્રહના કર્તાનો જ્ઞોક જૈન ધર્મ તરફ હોવા છતાં તેમણે આ સંગ્રહમાં નીતિ અને ધર્મને લગતાં મોટાભાગનાં એવાં સુભાષિતો આપ્યાં છે કે જે કોઈ પળ ઉત્તરત જીવન જીવવા ઇચ્છનાર મનુષ્યને ઉપયોગી થઈ પડે. અલબત્ત કેટલાંક સુભાષિતોમાં વ્યાવહારિક ઉપદેશ પળ વ્યક્ત થાય છે તો બે-ત્રણ શ્લોકો પ્રણયને લગતા પળ આ સંગ્રહમાં જોવા મળે છે.

આ સંગ્રહમાં મળતાં સુભાષિતોમાં નીચેના વિષયો પર વિચારો રજૂ થયા છે :

સજ્જન મનુષ્યોનું ચારિત્ર્ય, સદ્ગુણોની સમજ અને તેમનું મહત્ત્વ, દુર્જનની ધાસિયતો, કર્મના સિદ્ધાંતનું સરલ પ્રતિપાદન, સત્કર્મનું મહત્ત્વ, વૈરાગ્યમૂલક અધિગમ અપનાવવાની જરૂર, જૈન ધર્મનું મહત્ત્વ, સદ્ગુરુનાં લક્ષણો અને તેમની અનિવાર્યતા અને સંસારની નશ્વરતા વગેરે.

નોંધવું ઘટે કે આ સુભાષિતો કર્તાએ પોતે રચ્યાં હોય કે તેમને બીજેથી લીધા હોય, પળ તેમને વ્યવસ્થિત રીતે રજૂ કર્યા નથી. દા.ત. પ્રણયની ધાવનાને વ્યક્ત કરતા શ્લોકો (૯, ૧૦, ૧૧) પછી ચંદ્રને લગતા અન્યોક્તિ અલંકાર દર્શાવતા શ્લોકો આવે છે (૧૩, ૧૪), તે જ પ્રમાણે વૈરાગ્યમૂલક શ્લોકો (૨૫, ૨૬, ૨૭) પછી વાદલને ઉદેશીને લાખેલો અન્યોક્તિ શ્લોક આવે છે (૨૮) ને પછી સત્કર્મનું માહાત્મ્ય પ્રતિપાદન કરતો શ્લોક આવે છે.

આ શ્લોક સંગ્રહની શરૂઆત જિનેશ્વરને વંદનાથી કરવામાં આવી છે, જ્યો અંતમાં સમાતિસૂચક કોઈ શ્લોક કે લઘુવાન નથી.

આ સંગ્રહમાંના મોટા ભાગના શ્લોકો બીજા કોઈ સુખાષિતસંગ્રહમાં જોવા મળતા નથી. એ હકીકત છે. તેમણે અહીં આપેલો ગુણો અંગોનો શ્લોક નં. ૫૨ લક્ષ્મણના 'સૂક્તિરત્નકોશ'માં શ્લોક નં. ૫૦૫ તરીકે મળે છે. તે જ પ્રમાણે આ સંગ્રહનો શ્લોક નં. ૬૮, ભાતૃહરિના 'શૃંગારશતક' માં મળે છે (નં. ૫૯).

આ સંગ્રહનાં શ્લોકોના વ્યવસ્થિત આયોજનની ખામી હોવા છતાં આ લઘુ સંગ્રહના કેટલાક શ્લોકોમાં રજૂ થયેલા ઉમદા અને પ્રેરક વિચારોને લીધે આ શ્લોક સંગ્રહ અગત્યનો બની રહે છે. આમાંના નમૂનારૂપ શ્લોકો અહીં રજૂ કર્યા છે :

આ સંગ્રહના કર્તાનો સર્વધર્મસમભાવ અને પાંડિત્ય નીચેના શ્લોકમાં કેવી સરસ રીતે વ્યક્ત થાય છે :

અર્હન્ હરો હરિરનાદિરનાહતશ્ચ
બુદ્ધો બુધો નિરવધિર્વિધિરવ્યયશ્ચ ।
ઇત્યાદ્યનેકવિધનિર્મલનામધેયં
શુદ્ધાશયઃ પરમહંસમહં નમામિ ॥૨૪॥

મનુષ્યો રસ્તામાં ચાલતાં આગળ મારો નિર્વાહ કેમ થશે એની ચિંતા કરે છે, પણ સંસાર નામના નિઃસીમ માર્ગમાં આગળની ચિંતા વગર સ્વસ્થપણે ચાલે છે !

માર્ગે લોકઃ કતિ[પય]પદક્ષેપસાધ્યે પુરસ્તાત્
નિર્વાહો મે કથમિતિ ભવેચ્ચિન્તયા વ્યગ્રચિત્તઃ ।
સંસારાચ્છે પુનરિહ પથિ પ્રત્યહં લઙ્ઘનીયે
નિઃસીમેઽસ્મિન્ કિમિતિ કૃધિયઃ સુસ્થિતાઃ સચ્ચરન્તિ ॥૩૨॥

આ સુખાષિતોમાં દૃષ્ટાંત આપીને વિચારનું સમર્થન કરવામાં આવ્યું છે.

વિના ગુરુભ્યો ગુણનીરધિભ્યો
જનોઽધિ ધર્મ ન વિચક્ષણોઽપિ
નિરીક્ષતે કુત્ર પદાર્થસાર્થ
વિના પ્રકાશં શુભલોચનોઽપિ ॥૪૨॥

दृष्टान्त अलंकार उपरांत कविए अन्योक्ति अलंकार पण सारी रीते प्रयोज्यो छे,
म के,

यत्कृष्णानि दिशां मुखानि तनुषे यद्वर्जसि प्रोषित-
स्त्रीचेतांसि दधासि यद्भयभरं भूयस्तडिद्विभ्रमैः ।
एतद् वारिद ! बाह्यमेव भवतो मध्ये तु नैसर्गिकं
तत्पुष्पत्यमृतं यदत्र जगतां जीवातवे जायते ॥२८॥

आ सुभाषितोमांना मोटाभागना अनुष्टुप् छंदमां रचायां छे अने ते उपरांत बाकीना
कार्या, शिखरिणी, शार्दूलविक्रीडित, स्रग्धरा वगैरे जाणीता छंदोमां रचायां छे, जेनो
ग्राल पाछळ आपेली छंदोनी सूचि परथी आवशे.

आ संग्रहनी फोटोस्टेट नकलनो उपयोग करवा देवा बदल ला. द. विद्यामंदिरना
नियामक श्रीजितेन्द्रभाइ शाहनो हुं आभार मानुं छुं.



सूक्तावली

कोऽयं नाथ जिनो भवेत्तव वशी नैवं प्रतापी प्रियो
— — — — — शौर्यावलेपक्रियाम् ।
मोहोऽनेन विनिर्जितः प्रभुरसौ तत्किङ्कराः के वयं
इत्थं यो रतिकामजल्पविषयः सोऽयं जिनः पातु वः ॥१॥

अपायाः[हि] प्रतिपद्य पुण्यभाजामुपायताम् ।
सदा प्रसुवतेऽकस्माद्विपदोऽपि हि संपदः ॥२॥

विद्युद्द्योतैरिवाऽपुण्यैरश्लिष्टाः पुष्पिता अपि ।
भवन्ति निष्फलाः पुंसामाशाश्चूतलता इव ॥३॥

मध्येराजसभं महाजनसभामध्ये वणिग्ममन्दिरे
मान्यानां सद्ने धनाधिपगृहे हर्म्ये तथा मन्त्रिणाम् ।
विप्राणां श्रमणाश्रमेऽमलधियां मध्ये परेषामपि
पूज्याः शीलयुजा भवन्ति मनुजाः सर्वत्र [देवाः] इव ॥४॥

किं किं नोपकृतं तेन किं न दत्तं महात्मना ।

प्रियं प्रसन्नवदनेन प्रथमं येन भाषितम् ॥५॥

सकृदपि गुणाय महतां महदपि दोषाय दोषिणां सुकृतम् ।

तृणमपि दुग्धाय गवां दुग्धमपि विषाय सर्पाणाम् ॥६॥

उपभोगोऽपायपरो वाञ्छति यः शमयितुं विषयतृष्णाम् ।

धावत्याक्रमितुमसौ पुरोऽपराह्णे निजच्छायाम् ॥७॥

आत्मा सर्वगतो यदि प्रियतमाविश्लेषदुःखाङ्कितो

नित्यश्चेद्विरहज्वरेण महता किं नीयते विक्रियाम् ।

प्रागासीत् यदि सक्रियोऽयमधुना [किं] निष्क्रियत्वं गतः

प्रायो भाग्यविपर्यये मयि (?) मुधा सिद्धान्तसिद्धान्यपि ॥८॥

यातु क्वाऽपि तव स्वान्तं कान्ते कार्यं त्वया मम ।

यदेवाऽर्थक्रियाकारि तदेव परमार्थसत् ॥९॥

अपि चण्डान(नि)लोद्भूततरङ्गस्य महोदधेः ।

शक्यते प्रसरो रोद्धुं नाऽनुरक्तस्य चेतसः ॥१०॥

अस्माकं बत मण्डले प्रथमतः पत्या करः पात्यते

काञ्चीकुन्तलदेशमध्यविषयान् हित्वा समिद्धश्रियः ।

ज्ञात्वेतीव पयोधरौ मृगदृशौ जातौ विकृष्टाननौ

नो नीचोऽपि पराभवं विषहते किन्तून्नतौ तादृशौ ॥११॥

कुतस्तस्यास्ति राज्यश्री कुतः सन्ति मृगेक्षणाः ।

यस्य शूरं विनीतं च मित्रं नास्ति विनिश्चितम् ॥१२॥

यदिन्दोर्जातियं कथमपि लघुर्लक्ष्मकणिका

विधातुर्दोषोऽयं न तु गुणनिधेस्तस्य किमपि ।

स किं पुत्रो नात्रेर्न किमु पह(?)चूडामणिरसौ

न किं हन्ति ध्वान्तं जगदुपरि किं वा न वसति ॥१३॥

यदिन्दोरन्वेति प्रलयमुदयं वा निधिरपा-
 मुपाधिस्तत्राऽयं भवति जनिकर्तुः प्रकृतितः ।
 अयं कः संबन्धो यदनुहरते तस्य कुमुदं
 विशुद्धाः शुद्धानां ध्रुवमनभिसन्धिप्रणयिनः ॥१४॥

यदिह क्रियते कर्म तत्पस्त्रोपतिष्ठति ।
 मूलसिक्तेषु वृक्षेषु फलं शाखासु जायते ॥१५॥

क्षिपत्वग्नौ दत्तं जलमथ पयोदे पतिरपा-
 मपेक्षन्तेऽर्थित्वं न तु गुणमुदारप्रकृतयः ।
 इदं चिन्त्यं किन्तु क्व च विनिहितं भस्म भवति
 क्व च न्यस्तं स्वस्ति प्रदिशति समस्तस्य जगतः ॥१६॥

वचन मात्रेण माधुर्यं मयूर ! तव जृम्भते ।
 उरगग्रसननिस्त्रिशकर्मभिर्दारुणो भवान् ॥१७॥

महता पुण्यपण्येन क्रीतेऽयं कामि(य)नौस्तवया ।
 पारं दुःखोदधेर्गन्तुं त्वर यावन्न भिद्यते ॥१८॥

अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् ।
 प्रज्ञाभिमानिनं चैव श्रीर्भयान्नोपसर्पति ॥१९॥

नाऽऽस्ते मालिन्यभीतेः सकलगुणगणः संनिधानेऽपि येषां
 येषां संतोषपोषः सततमपि सतां दूषणोद्घोषणे न ।
 तेषामाशीविषा[णा]मिव सकलजगन्निर्मित्ताहितानां
 कर्णे कर्णेजपानां विषमिव वचनं कः सकर्णः करोति ॥२०॥

लक्ष्मीभ्रष्टोऽपि दैवादुदितविपदपि स्पष्टदृष्टान्यदोषो-
 प्यज्ञावज्ञाहतोऽपि क्षयभृदपि खलालीकवाक्याकुलोऽपि ।
 नैव त्यक्त्वाऽऽर्यचर्यां कथमपि सहजां सज्जनोऽसज्जनः स्यात्
 किं कुम्भः शातकौम्भः कथमपि भवति त्रापुषो जातुको वा ॥२१॥

गुणवानिति प्रसिद्धः संनिहितैरेव भवति गुणवद्भिः
ख्यातो मधुर्जगत्यपि सुमनोभिः सुरभिभिः सुरभिः ॥२२॥

शिष्टाचार इति (इतीव) विघ्नविहिते शास्तुः प्रमाणीकृतं
शास्त्रं स्यादिति संनिरोध इति वा विघ्नस्य संपद्यताम् ।
शास्त्रादौ कृतबुद्ध्यो विदधते येनेष्टदेवस्तुतिं
तेनेत्थं भगवानपि प्रववृते प्रज्ञाधनोऽयं कविः ॥२३॥

अर्हन् हरो हरिस्नादिस्नाहतश्च
बुद्धो बुधो निरवधिर्विधिरव्ययश्च ।
इत्याद्यनेकविधनिर्मलनामधेयं
शुद्धाशयः परमहंसमहं नमामि ॥२४॥

तत्पाण्डित्यं न पतति पुनर्येन संसारचक्रे
सा संप्रीतिर्न पतति पुनर्या कृते वाऽकृते वा ।
ते किं भोगा रतिषु विदुषां ये न वाच्या परेषां
तत्कर्तव्यं किमिह बहुना येन भूयो न भूयः ॥२५॥

तथ्ये धर्मे ध्वस्तर्हिंसा[प्रब]न्धे
देवे रागद्वेषमोहादिमुक्ते ।
साधौ सर्वग्रन्थसंदर्भहीने
संवेगोऽसौ निश्चलो योऽनुरागः ॥२६॥

अजानन् दाहात्म्यं पतति शलभस्तत्र दहने
न मीनोऽपि ज्ञात्वा बत बडिशमश्नाति पिशितम् ।
विजानन्तो ह्येते वयमिह विपज्जालजटिलान्
न मुञ्चामः कामानहह गहनो मोहमहिमा ॥२७॥

यत्कृष्णानि दिशां मुखानि तनुषे यद्वाऽर्जसि प्रोषित-
स्त्रीचेतांसि दधासि यद्भयभरं भूयस्तडिद्विभ्रमैः ।
एतद्वारिद ! बाह्यमेव भवतो मध्ये तु नैसर्गिकं
तत्पुष्यत्यमृतं यदत्र जगतां जीवातवे जायते ॥२८॥

नमस्यामो देवान्ननु हतविधेस्तेऽपि वशगाः
विधिर्वन्द्यः सोऽपि प्रतिनियतकर्मैकफलप्रदः ।
फलं कर्मायत्तं यदि किममरैः किं च विधिना
नमः सत्कर्मैभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति ॥२९॥

धर्मोऽयं धनवल्लभेषु धनदः कामार्थिनां कामदः
सौभाग्यार्थिषु तत्प्रदः किमपरं पुत्रार्थिनां पुत्रदः ।
राज्यार्थिष्वपि राज्यदः किमथवा नानाविकल्पैर्नृणां
तत्किं यन्न ददाति किं च तनुते स्वर्गापवर्गावपि ॥३०॥

न राज्ञामाज्ञाऽत्र प्रभवति परत्र प्रतिकृतौ
न पुत्रो मित्रं वा भवति न कलत्रं न सुजनः ।
न पतिर्वित्तं वा बहुभिरथवा किं प्रलपितैः
सहायः संसारे [विमल?] जिनधर्मः परमिह ॥३१॥

मार्गे लोकः कति[पय]पदक्षेपसाध्ये पुरस्तात्
निर्वाहो मे कथमिति भवेच्चिन्तया व्यग्रचित्तः ।
संसाराख्ये पुनरिह पथि प्रत्यहं लङ्घनीये
निःसीमेऽस्मिन् किमिति कुधियः सुस्थिताः सञ्चरन्ति ॥३२॥

भवति सुभगमूर्तिः खेचश्चक्रवर्ती
धनपतिरवनीशो वासुदेवो विपश्चित् ।
किमिह बहुभिरुक्तैर्लभ्यते सर्वमेको
निरवधिभववाद्धौ दुर्लभो जैनधर्मः ॥३३॥

सभा केयं कोऽहं क इह समयः संप्रति वचः
 प्रियं किं सर्वेषां सफलमिदमाहोस्विदफलम् ।
 इति प्रेक्षापूर्वं निगदति न यश्चारुवचनं
 स यद्वादी मूढो ब्रजति निपुणं हास्यपदवीम् ॥३४॥
 माता पिता कलाचार्य एतेषां ज्ञातयस्तथा ।
 वृद्धा धर्मोपदेष्टारो गुरुवर्गः सतां मतः ॥३५॥
 पूजनं चाऽस्य विज्ञेयं त्रिसन्ध्यं नमनक्रिया ।
 तस्याऽनवसरेऽप्युच्चैश्चेतस्यारोपितस्य तु ॥३६॥
 अल्पस्थानादियोगश्च तदन्ते निभृतासनम् ।
 नामग्रहश्च नाऽस्थाने नाऽवर्णश्रवणं क्वचित् ॥३७॥
 साराणां च यथाशक्ति वस्त्रादीनां निवेदनम् ।
 परलोकक्रियाणां च कारणं तेन सर्वदा ॥३८॥
 त्यागश्च तदनिष्टानां तदिष्टेषु प्रवर्तनम् ।
 औचित्येन त्विदं ज्ञेयमाहुर्धर्माद्यपीडया ॥३९॥
 तदासनाद्यभोगश्च तीर्थे तद्वित्तयोजनम् ।
 तद्विम्बन्यास-संस्कार ऊर्ध्वदेहक्रिया परा ॥४०॥
 समुचितधर्मसमाहितमनुचितपरिहारपूतमुचितज्ञम् ।
 सविनयमविप्रतारकमिति धर्मार्थी गुरुं वदति ॥४१॥
 विना गुरुभ्यो गुणनीरधिभ्यो
 जानाति धर्मं न विचक्षणोऽपि ।
 निरीक्षते कुत्र पदार्थसार्थं
 विना प्रकाशं शुभलोचनोऽपि ॥४२॥

— — — — — ति विषयवास्तितः ।

बके चान्द्रः सर्वो गुणसमुदयः किञ्चिदधिको
गुणाः स्थाने मान्या नरवर ! न हि स्थानरहिताः ॥५०॥

ये काकिणीमपि महापणहिण्डमान-
रण्डाकरण्डशरणां न गुणा लभन्ते ।
ते बन्धकोविदकुविन्दकररविन्द-
मैत्रीमवाप्य नृपतीनपि लोभयन्ति ॥५१॥

यत्पयोधरभारेषु मौक्तिकैर्निहितं पदम् ।
तत्प्रच्छादितरन्ध्राणां [गुणानां]मेव चेष्टितम् ॥५२॥

गुणेष्वदरः कार्यो न वित्तेषु कदाचन ।
सुलभं गुणिनां द्रव्यं दुर्लभा धनिनां गुणाः ॥५३॥

गुणिनि गुणज्ञो रमते नाऽगुणशीलस्य गुणिनि परितोषः ।
अलिरेति वनात्कमलं न दुर्दुर्गस्त्वेकवासेऽपि ॥५४॥

वद भो भट ! किं कुर्मः कर्मणां गतिरीदृशी ।
दुषिधातोर्निवाऽस्माकं गुणो दोषाय जायते ॥५५॥

उत्पतति पतति तिष्ठति भूमौ परिलुठति खनति चाऽऽधारम् ।
कर्ममकूपे घटकः सगुणोऽपि न पूरयत्युदरम् ॥५६॥

जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः ।
चक्षुश्रोत्राणि जीर्यन्ति तृष्णैका तरुणायते ॥५७॥

दुःखं दुष्कृतसंक्षयाय महतां क्षान्तेः पदं वैरिणः
कायस्याऽशुचिता विरगपदवी संवेगहेतुर्जरा
सर्वत्यागमहोत्सवाय मरणं जातिः सुहृत्प्रीतये
संपद्भिः परिपूरितं जगदिदं स्थानं विपत्तेः कुतः ॥५८॥

प्राणा मृत्युभयेन यौवनमिदं वृद्धत्वदोषाहतं
 इष्टानिष्टवियोगसंगममहादुःखैः सुखं पीडितम् ।
 एवं नाऽत्र सुखं तथाऽपि विरूपे (विरसे) संसारनिम्बद्रुमे
 जीवो धर्मरसानभिज्ञहृदयस्तास्मिन् पुनर्धावति ॥५९॥

रहितं महताशोचत (?) रहयति महिमा न जातु कृतमनसः ।
 शोचतु जगदात्मानं यत्रैव रविर्दिनं तत्र ॥६०॥

यथा चतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते
 निघर्षणच्छेदनतापताडनैः ।
 तथैव धर्मो विदुषा परीक्ष्यते
 श्रुतेन शीलेन तपोदयागुणैः ॥६१॥

य एते शृङ्गाग्रस्थितहरितवृक्षाः शिखरिणः
 श्रवन्त्यो याश्चैताः प्रचुरसलिलव्याप्तवसुधाः ।
 यदन्यद्वा किञ्चिच्चिरमचिरमप्यस्ति भुवने
 दिनैः कैश्चिद् यातैस्तदिह खलु सर्वं न भविता ॥६२॥

शुश्रूष स्वसुधर्ममाप्तगदितं मध्यस्थबुद्ध्या त्वमुं
 मीमांस स्वगुरुन्नमस्कुरु कुरुष्वऽतुच्छमच्छं मनः ।
 सद्दानं स तु वाञ्छितं ननु सतां तत्त्वं मनुष्व स्फुटं
 दाक्ष(क्षि)ण्यं भज सज्जनान् सज यज श्रेयस्यघौघं त्यज ॥६३॥

फलान्वितोऽधर्मः यशोऽर्थनाशनः
 भवेदपार्थः स्वशरीरतापनः ।
 न चेह नाऽमुत्रहिताय यः सतां
 मनांसि कोपः स समाश्रयेत्कथम् ॥६४॥

मुच्यते बन्धनाद् वृन्तं वृन्तात्पुष्पं प्रमुच्यते ।
 क्लिश्यमानोऽपि दुष्पुत्रैः पिता स्नेहं न मुञ्चति ॥६५॥

शुभेभ्यः स्वेच्छया दद्यात्प्राणान् प्राणी, जयं पुनः ।
 नाऽपि पुत्राय शिष्याय गुरुवे प्रतिवादिने ॥६६॥
 तापं स्तम्बेरमस्य प्रकट[य]ति करः शीकरैः कुक्षिमुक्षन् ।
 पङ्ककम्पनाऽऽवहति तटतूलपुणपण्याङ्गनादिभिः (?) ॥६७॥
 स्त्रीमुद्रां झषकेतनस्य महतीं सर्वार्थसंपत्करीं
 ये मूढाः प्रविहाय यान्ति कुधियो मिथ्या[फला]न्वेषिणः ।
 ते तेनैव निहत्य निर्दयतरं नग्नीकृता मुण्डिताः
 केचित्पञ्चशिखीकृताश्च जटिनः कापालिकाश्चाऽपरे ॥६८॥
 वचनीयमेव मरणं भवति कुलीनस्य लोकमध्येऽस्मिन् ।
 मरणं कालपरिणतिरियं तु जगतोऽपि सामान्यम् ॥६९॥



श्लोकानुक्रमणिका

मानन् दाहात्म्यं.	२७	कोऽयं नाथ जिनो.	१
धार्यमति.	१९	क्षिपत्वग्नौ दत्तं.	१६
येभ्यः स्वेच्छया.	६६	गुणवानिति प्रसिद्धः.	२२
यायाः हि प्रतिपद्य.	२	गुणिनि गुणज्ञो.	५४
पि चण्डानलोद्भूत.	१०	गुणेष्वदरः कार्यो.	५३
इन् हरो हरि.	२४	जीर्यन्ति जीर्यतः.	५७
स्पस्थानादियोगश्च.	३७	तथ्ये धर्मे ध्वस्त.	२६
स्माकं बत मण्डले.	११	तदासनाद्यभोगश्च.	४०
त्मा सर्वगतो.	८	तापं स्तम्बेरमस्य.	६७
पतति पतति.	५६	त्यागश्च तदनिष्टा.	३९
भोगोऽपायपरो.	७	दुःखं दुष्कृतसंक्षयाय.	५८
किं नोपकृतं.	५	धर्मोऽयं धनवल्लभेषु.	३४
स्तस्यास्ति.	१२	नमस्यामो देवान्ननु.	२९

न राज्ञामाज्ञाऽत्र.	३१
नाऽऽस्ते मालिन्यभीतेः	२०
पूजनं चास्य विज्ञेयं	३६
प्राणा मृत्युभयेन.	५९
फलान्वितो धर्मः.	६४
भवति सुभगमूर्तिः	३३
मध्येराजसभं.	४
महता पुण्यपण्येन	१८
माता पिता कलाचार्य.	३५
मार्गे लोकः कतिपय.	३२
मुच्यते बन्धनाद् वृन्तं	६५
य एते शृङ्गाग्र.	६२
यत्कृष्णानि दिशां	२८
यत्पयोधरभारेषु	५२
यत्पाण्डित्यं न पतति	२५
यथा चतुर्भिः कनकं	६१
यदिन्दोरन्वेति	१४
यदिन्दोर्जातोऽयं	१३

यदिह क्रियते कर्म
 यातु क्वापि तव
 ये काकिणीमपि
 रहितं महता
 लक्ष्मीभ्रष्टोऽपि
 वचनमात्रेण माधुर्यं
 वचनीयमेव मरणं
 वद भो भट ! किं कुर्मः
 विद्युतैरिव
 विना गुरुभ्यो गुण.
 शिष्टाचार इतीव
 शुश्रूष श्रुत धर्ममा.
 सकृदपि गुणाय
 सभा केऽयं कोऽहं
 समुचितधर्म.
 साराणां च यथाशक्ति
 स्त्रीमुद्रां झषकेतनस्य



छंदसूची

अक्षर	२, ३, ५, ९, १०, १२, १५, १७, १८, १९, ३५,	
अक्षर	३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ५२, ५३, ५५, ६५, ६६	= २१
अक्षर	६, ७, २२, २३, ४१, ५४, ५६, ५७, ६०, ६९	= १०
अक्षर	२६	= १
अक्षर	४२	= १
अक्षर	२५, ३२	= २
अक्षर	३३	= १
अक्षर	२४, ५१	= २
अक्षर	६१, ६२, ६४	= ३
अक्षर	१, ४, ८, ११, २८, ३०, ५८, ५९, ६२, ६८	= १०
अक्षर	१३, १४, १६, २७, २९, ३१, ३४, ५०	= ८
अक्षर	२०, २१, ६७	= ३

 ६२

